

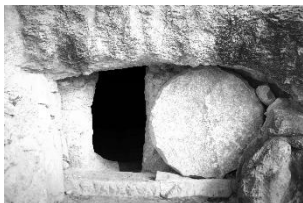
1. Waarom moeten de leerlingen naar Galilea gaan?

Je kent ze vast wel, die borden boven de snelweg, waar elektronisch een maximum snelheid verschijnt als er file ontstaat. De eerste keer dat er op zo'n bord (bijvoorbeeld) 70 oplicht, zijn er ook vier oranje knipperlichtjes omheen. Die oranje knipperlichtjes, die zeggen als het ware: 'Let nu goed op! Dit is belangrijk!' In onze tekst, Mattheüs 28: 7, staan eigenlijk ook van die oranje knipperlichtjes: tweemaal het woordje 'zie'. 'En zie, Hij gaat u voor naar Galilea; daar zult u Hem zien. Zie, ik heb het u gezegd.' Door die twee woordjes 'zie' wordt die mededeling dubbel onderstreept. 'Let nu heel goed op', zegt de engel eigenlijk: 'Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult u Hem zien'. Even later is er dat grootse, ontroerende moment. Terwijl die twee Maria's op weg zijn naar de discipelen, is daar opeens: de opgestane Christus Zelf! Wat kunnen die twee vrouwen anders dan voor Hem neervallen en Hem aanbidden?! De Heiland, ook voor hen gestorven aan het kruis, en nu: verreezen! Hij leeft! Stel het je maar eens voor: iemand die je heel goed hebt gekend, en die is overleden, en die dan opeens weer levend voor je staat! Ik denk dat je dan siddert en beeft over je hele lichaam! Jezus leeft! En wat zegt Hij tegen de vrouwen? Vers 10: 'Wees niet bevreesd; ga heen, bericht Mijn broeders dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien.' Dus wéér! Voor de tweede keer diezelfde mededeling. In Galilea, dáár moeten ze zijn. Dáár zal de opgestane Jezus Zijn discipelen ontmoeten. Dáár zullen zij Hem zien. Was dat je eigenlijk wel eens opgevallen? Het is toch een overbekende geschiedenis, maar dat er zóveel nadruk ligt, hier in Mattheüs 28, op Galilea? Dáár laat Jezus Zich zien. Hij maakt een heel bewuste keuze voor dat gebied. 'En zie', zegt de engel, 'Hij gaat u vóór naar Galilea.' Dat wil zeggen: Hij gaat voorop. Hij laat doelbewust Zijn keuze vallen op dat gebied. En Hij geeft een heel nadrukkelijke opdracht aan Zijn discipelen: 'Dáár moeten jullie heen. Dáár zullen jullie Mij zien.' Wij zouden wel stekeblind zijn voor de boodschap van de Bijbel, als we nu zouden denken: 'Tja, Jezus moest toch érgens afspreken waar Hij Zijn discipelen zou ontmoeten. Nou ja, hier werd het Galilea.' Natuurlijk ligt het anders. Als een engel zo'n nadrukkelijke opdracht geeft, en Jezus Zelf zo duidelijk die boodschap herhaalt, dan moet er wat aan de hand zijn met Galilea. Daarom even een paar bredere lijnen.

2. Mattheüs laat Jezus zien als Redder van de hele wereld

Mattheüs schrijft zijn Evangelie als Jood, voor een Joods publiek. En overal is zijn boodschap: 'Mensen, Jezus is gekomen, niet als Redder voor het Joodse volk alleen, maar als Redder voor álle volken, voor de héle wereld. Wij moeten als Joden niet denken dat het allemaal alleen om óns draait, het gaat God om de wereld.' En daarom zie je dat Mattheüs héél weinig schrijft over Jeruzalem als hét grote centrum van Israël, en van de Joodse godsdienst, Jeruzalem waar de tempel staat. Mattheüs, de Jood, wijst in nederigheid van zich áf. Daarom begint hij zijn Evangelie niet in Jeruzalem, maar in Galilea. En hij vertelt al meteen over de Wijzen uit het Oosten, die uit een vér land komen om de Koning der Joden te aanbidden, terwijl Jeruzalem, het centrum van de Joodse macht, vijandig is. Vanuit Jeruzalem worden soldaten naar Bethlehem gestuurd om daar alle jongetjes te doden, om Jézus te doden. Mattheüs vertelt ons over geen énkél bezoek van Jezus aan Jeruzalem vóórdát Hij daar komt om te lijden en te sterven. Geen énkél bezoek, behalve één. Weet je welk? Als de duivel Jezus meeneemt naar het dak van de tempel en Hem probeert te verleiden om van het dak af te springen. Jeruzalem staat in het hele Mattheüs-evangelie symbool voor zelfingenomenheid, voor goddeloze machtswellust. Wat heeft het Jezus intens pijn gedaan, de afwijzing en de haat vanuit de heilige stad. Zijn hart breekt, als Hij het uitroept in hoofdstuk 23: 'Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!' Lukas heeft juist precies het tegenovergestelde perspectief. Lukas is zelf géén Jood, en hij schrijft ook voor niet-Joden. En de boodschap van Lukas is: 'Als je iets wilt begrijpen

over Jezus, dan moet je je verdiepen in het volk Israël, in de Joodse godsdienst, want Jezus is de Messias die God geeft, allereerst aan het Joodse volk, en vandaár aan de wereld.' En daarom begint Lukas juist wél in Jeruzalem, in de tempel, waar de oude priester Zacharias een reukoffer brengt. Lukas vertelt dat Jezus als baby wordt voorgesteld aan God in de tempel, en dat daar twee getuigen uit Israël zijn: Simeon en Anna. Lukas vertelt dat Jezus, als Hij twaalf jaar oud is, in de tempel moet zijn, in het Huis van Zijn Vader. En Lukas eindigt ook in Jeruzalem, met het bevel van Jezus: 'Blijf in de stad, totdat jullie bekleed worden met kracht uit de hemel.' Pas in het tweede boek dat Lukas heeft

geschreven, het boek Handelingen, gaat de beweging van Jeruzalem uit, vanuit het Joodse volk, de wereld in. Dus Mattheüs en Lukas vullen elk aar héél mooi aan, en ze wijzen allebei heel nederig van zichzelf af. De niet-Jood Lukas zegt: 'Wij als niet-Joden, wij moeten ons nederig verdiepen in het Joodse volk, want met dat volk is God begonnen.' En de Jood Mattheüs zegt: 'Wij

als Joden moeten niet te hoog van onszelf denken. Het gaat God om de wérelde.' En daarom begint en eindigt Mattheüs niet in Jeruzalem. Want Jeruzalem zit vol van zichzelf, er blijft voor Jezus geen plaats over. 'Kruisig Hem! Kruisig Hem!' Hij wordt de stad uitgewerkt en sterft daarginds, op die heuvel. Als je als mens vol zit van jezelf, is er geen plaats meer voor Jezus. Als je hele gedachtenwereld cirkelt om jezelf, waar moet Christus dan een plaats vinden? Trouwens, je hoeft nog niet eens vol te zitten van jezelf alleen, om Jezus geen plaats te gunnen. Je kunt vol zitten van je werk, of van je sport, en óók van heel fantastisch mooie dingen. Je kunt zelfs vol zitten van de kerk, en geen plaats geven aan Jezus. De Farizeeën en schriftgeleerden, die zaten dag en nacht het Oude Testament te bestuderen! En ze gingen helemaal op in de tempeldienst! Maar ze zaten te vol. Voor Jezus: geen plaats. Hoe kun je testen waar je vol van zit? Dat is helemaal niet zo moeilijk. 'Waar het hart vol van zit, daar loopt de mond van over.' Waar praat je veel over? Waar denk je aan? Waar dwalen uw gedachten heen, hier en nu, in deze dienst? Waar loop je warm voor? Gefeliciteerd als in jouw leven Jezus de eerste plaats heeft gekregen. Nee, niet zomaar een plaats, maar de eerste plaats. Gefeliciteerd als je net als die twee vrouwen bij het graf Jezus hebt leren aanbidden. Nee, dat betekent niet dat je dan alleen nog maar kunt denken aan Jezus, kunt praten over Hem, kunt lezen in de Bijbel en kunt bidden. Dat is niet Zijn bedoeling. Maar je bent met Jezus verweven geraakt, Hij is altijd op de achtergrond aanwezig, zonder Hem zou het leven leeg worden.

3. Galilea is de springplank voor de zending

In Jeruzalem is geen plaats voor Jezus. Weet je waar wel plaats is? In Galilea. Galilea, een veracht gebied in het noorden van Israël. De hele Joodse elite moet er niets van weten. We hebben het gelezen in Johannes 7. 'Galilea?' zeggen de Joodse leiders met minachting in hun stem. 'Uit Galilea, daar komt toch geen enkele profeet vandaan?' Wat overigens een blunder is, want de profeet Jona kwam wél uit Galilea. In Galilea was de oorspronkelijke Joodse bevolking vermengd geraakt met mensen uit allerlei andere volken, Syriërs, Feniciërs, Arabieren. Galilea was vaak niet recht in de leer, er was geloof, maar ook bijgeloof. Galileeërs hadden een eigen dialect, in Jeruzalem konden ze meteen horen of je er vandaan kwam. Galilea, dat was gewoon niks. En nu vertelt Mattheüs al in hoofdstuk 2, dat Jezus juist dáár opgroeit. In dat verachte Galilea. En, heel veelzeggend, Mattheüs schrijft in hoofdstuk 4: 13: 'Jezus verliet Nazareth en ging wonen in Kapernaüm, dat aan de zee lag, in het gebied van Zebulon en Naftali, opdat vervuld zou worden wat door de profeet Jesaja gesproken werd toen hij zei: Land Zebulon en land Naftali, gebied aan de weg naar de zee en over de Jordaan, Galilea van de volken, het volk dat in duisternis zat, heeft een groot licht gezien; en voor hen die zaten in het land en de schaduw van de dood, is een licht opgegaan.' Mattheüs haalt Jesaja 8 en 9 aan. Galilea der volken! Over dat land van duisternis, waar geloof zo vaak was vermengd met bijgeloof en ongeloof, precies over dat land gaat de zón van Gods gerechtigheid op! Juist daar wil Jezus wonen. Hij

kiest niet voor de stad van de elite, Hij kiest niet voor de zelfgenoegzaamheid van de macht, nee, Hij gaat er dwars tegenin! Hij kiest voor de grote, boze wereld, Hij kiest voor de duisternis van Galilea. En nu, op Pasen, wordt die keuze van Jezus nog een keer heel nadrukkelijk door Hem Zelf onderstreept: 'Bericht Mijn broeders, dat zij naar Galilea moeten gaan, en daar zullen zij Mij zien.' Jeruzalem ziet Jezus niet. Als je vol bent van jezelf, kun je de opgestane Heer niet ontmoeten. Maar andersom: als je leert jezelf te verliezen, als je bereid bent om met Hem te sterven, je oude bestaan af te leggen, dan mag je met Hem opstaan in een nieuw leven. Wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden, maar wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden. Jezus gaat Zijn discipelen vóór naar Galilea, zo lezen we in vers 7 en 10. En in ditzelfde hoofdstuk, Mattheüs 28, komt het in dat conflict tussen Jeruzalem en Galilea dan tot een dramatische ontknoping. Tot het laatst toe heeft Jeruzalem zich verzet tegen Jezus. Met hand en tand. Er zijn zelfs wachters neergezet voor Zijn graf. Een lijfwacht voor een dode. Alsof ze het gevoeld hebben, die Farizeeën en schriftgeleerden. Maar wat gebeurt er op de Paasmorgen? Een aardbeving! Een engel! Blinkend wit licht! En de bewakers? Vers 4: 'De bewakers beefden van angst voor hem en werden als doden.' Als de Dode tot leven komt, zijn de levenden als doden! 'Maar de engel antwoordde en zei tegen de vrouwen: U hoeft niet bevreesd te zijn, want ik weet dat u Jezus zóékt!' De vertegenwoordigers van Jeruzalem, ze vluchten! En wat is dan het laatste wat Mattheüs ons vertelt over Jeruzalem? De Joodse leiders zijn in paniek! De wachters krijgen een som geld mee, en moeten een leugen gaan verspreiden: 'De discipelen hebben Zijn lichaam gestolen, 's nachts, toen wij sliepen.' Een stad vol angst, omkoperij, leugen en bedrog. Zó laat Mattheüs Jeruzalem achter. En dan verplaatst zich het toneel naar Galilea voor een machtig slotakkoord. Inderdaad, ze zijn erheen gegaan. En opeens! Daar is Hij Zelf! Jezus! Sommigen vallen meteen op hun knieën, anderen twijfelen. En in Zijn liefde en geduld komt Jezus dichterbij. Daar, in Galilea, geeft Hij Zijn beloften: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' En ook: 'Zie, Ik ben met u, al de dagen, tot de voleinding der wereld.' De opgestane Heer is de Koning aan wie alle macht gegeven is. Gegéven. De profetie van Jesaja 9, die profetie die we zo vaak lezen op het Kerstfeest, die profetie wordt pas volledig werkelijkheid op het Paasfeest: 'Het volk dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien. Zij die wonen in het land van de schaduw van de dood, Galilea der volken (zo staat het in Jesaja 8), over hen zal een licht schijnen. Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, (dat was Kerst, en nu: de Paasboodschap: vers 6) aan de uitbreiding van deze heerschappij en aan de vrede zal geen einde komen op de troon van David en over zijn koninkrijk, om het te grondvesten en het te ondersteunen door recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid.' Twee beloften van Jezus: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.' En: 'Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld.' En tussen die twee beloften in staat de opdracht: 'Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.' 'Ga dan heen.' Dat betekent: kijk verder! Ga op zoek naar mensen om je heen, om ook hen het wereldschokkend goede nieuws door te geven: van een Heiland, die stierf voor onze zonden én die opstond uit het graf, van een Verlosser, die de dood heeft overwonnen. Van lieverlee begin ik het te begrijpen, die woorden van de engel: 'En zie, Hij gaat u voor naar Galilea, daar zult u Hem zien.' Waar kunnen wij Jezus zien? Niet in het bolwerk van godsdienstigheid, Jeruzalem. Waar zien we Jezus? In de wereld! In het donkere Galilea, dáár straalt Zijn licht. Galilea is de springplank voor de wereld, de springplank voor de zending!

4. En de zending, die begint daar waar jij bent

En tegelijkertijd, tegelijkertijd is Galilea óók het gebied waar de discipelen vandaan kwamen. Alle twaalf, behalve Judas, maar Judas was er niet meer bij. Dus als Jezus Zijn leerlingen voorgaat naar Galilea, dan brengt Hij hen naar de springplank voor de zending. Maar die zending begint... dichtbij huis, in hun eigen gebied. Jezus, Hij gaat je voor naar Galilea, daar zul je Hem zien.

Waar is jouw Galilea? Waar zie jij de opgestane Heer? Jezus, Hij gaat je voor de binnenstad in, Hij gaat je voor op de Kruiskade en op de Coolsingel, Hij gaat je voor in het ziekenhuis waar je werkt, en in het kantoor van Ernst en Young of in de raffinaderij van Shell. Hij gaat je voor naar de daklozenopvang van de Nico Adriaans Stichting. Hij gaat je voor op school, in je klas, en Hij gaat je voor in de collegezaal. Jezus, Hij brengt je naar de sportschool en naar het voetbalveld. Jezus, Hij brengt je waar mensen zijn, mensen met een ziel, mensen met eeuwigheidswaarde. Mensen van wie Hij houdt. Mensen voor wie Hij Zijn leven heeft gegeven. En overal waar Jezus komt, daar mag jij komen. En je mag je Heiland volgen, in al je kwetsbaarheid. Want ook Jezus kwam nergens met veel bombarie, nee, Hij kwam in kwetsbaarheid. Hij kwam om te dienen, in alle nederigheid. Weet je waar mensen de opgestane Heer kunnen ontmoeten? Mensen kunnen de opgestane Heer ontmoeten waar jij en ik ons dienstbaar opstellen, liefdevol, eerlijk en open, ook over onze gebreken. De opgestane Heer liet Zijn littekens zien. En jij? Durf jij je littekens te laten zien? Deze week las ik een artikel over Jane Roe. Misschien ken je haar naam uit de zaak Roe versus Wade. Zij spande een rechtszaak aan, tot aan het Hooggerechtshof toe, omdat zij vond dat vrouwen in heel Amerika het recht moesten hebben om een abortus te laten plegen. Die zaak won ze. Daarom is vanaf 1973 abortus toegestaan in heel Amerika. Je voelt wel aan hoe ingrijpend dit is, en hoeveel christenen rouwden om dit arrest Roe versus Wade. 'Jane Roe' was een schuilnaam, eigenlijk heette ze Norma McCorvey. Ze was de schrik van christelijk Amerika. En toch kwam Norma McCorvey in 1994 tot geloof in Jezus Christus en liet zij zich op 8 augustus 1995 dopen. Niemand had dat ooit verwacht! Wat was er gebeurd? Norma McCorvey werkte in een abortuskliniek. Pal daarnaast werd het kantoor gevestigd van een anti-abortusorganisatie, Operation Rescue (OR). De leider van OR was een predikant, ds. Flip Benham. In de eerste week nadat dat kantoor van OR geopend was, ontmoetten ze elkaar: Norma McCorvey en Flip Benham. Dat was niet de eerste keer, ze hadden elkaar één keer eerder ontmoet. Maar nu waren ze, wat het werk betreft, als het ware burens geworden. Bij die ontmoeting zei Flip Benham: 'Ik wil u mijn excuses aanbieden. De vorige keer zei ik tegen u dat u verantwoordelijk bent voor miljoenen abortussen. Ik zag dat die woorden u echt pijn deden.' 'Ja,' zei Norma McCorvey, 'dat was ook zo, dat deed pijn.' 'Wilt u mij vergeven?' zei Flip Benham. Na die ontmoeting ontstond er een hartelijke band tussen die twee. En Norma McCorvey liep regelmatig binnen bij OR. Ze werd getroffen door de vriendelijkheid waarmee ze altijd werd ontvangen. En van lieverlee stond ze steeds meer open voor het Evangelie. Zo kwam de dag van haar doop. Er werden tv-opnamen van gemaakt, die in heel Amerika zichtbaar waren. Later is McCorvey Rooms-Katholiek geworden. Het verhaal heeft ook minder mooie kanten. Want na haar bekering werd Norma McCorvey, oftewel Jane Roe, door de anti-abortusbeweging overal naar voren geschoven als een soort trofee: 'Kijk eens! Zij heeft zich bekeerd en is nu anti-abortus.' Vlak voor haar dood in 2017 heeft Norma McCorvey verklaard dat ze zich daarin had laten meeslepen, zonder innerlijke overtuiging, en dat het haar ook een inkomen verschaft. Zo fraai was het allemaal niet. Maar haar geloof heeft ze nooit herroepen. Haar pastor verklaarde na haar dood dat zij tot het einde toe aan dat geloof trouw was gebleven. Waarom raakte mij dit verhaal? Omdat het bij Norma McCorvey begon met iemand die haar vergeving vroeg. Iemand die haar niet zag als de 'vijand van de christenen', maar iemand die in alle eerlijkheid erkende dat hij haar had gekwetst. Dat Norma McCorvey ooit tot geloof zou komen, leek uitgesloten. Maar het was niet uitgesloten, want Jezus is opgestaan! En Hij, die de dóód heeft overwonnen, kan ook de doodsheid in ieder mensenhart overwinnen. Ieder mensenhart! Waar is jouw Galilea? Naar wie wil jij je opstellen als een nederig, kwetsbaar mens? Op welke donkere plek laat jij het licht van Christus stralen? Jezus gaat ons voor, naar Galilea. Galilea der volken. Over het land van diepe duisternis straalt een licht: Paaslicht! Ga je mee, achter Jezus aan? Zet dan maar een dikke streep onder de belofte, die op de Paasmorgen daaraan vast verbonden is: 'Daar zult u Hem zien!' Amen.